

D Z I E N N I K

U R Z Ę D O W Y

Województwa Sandomierskiego:

w Radomiu dnia 1. Maja 1831.

Concordia res parvæ crescunt discordia maximæ dilabuntur.

Wydział Wojskowy Nr. 14,869.

P R E Z E S

KOMMISSYI WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Do Obywateli Województwa Sandomierskiego!

Ciągle potrzeby Woysk naszych tyle poświęceń z iednostayną chwałą i wytrwałością niosących do pokonania w zupełności przedsięwziętych zamiarów, codziennie nowych z strony Waszég wymagają ofiar.

Przywiązanie do Ojczyzny, moralne zamiłowanie rzeczywistég wolności i niepodległości, dla odzyskania których Oręż Polacy podnieśli, są rękoiymią szczegółowych chęci niszczenia wszystkiego, cokolwiek do osiągnięcia wielkiego celu potrzebnem, cokolwiek pomocném bydz może.

Tak iest Szanowni Obywatele! w gruntowném przekonaniu, że istotny tylko brak i niemożność były dotąd przyczyną, iż nie wszyscy odpowiednie poczynili ofiary, iż nie wszyscy uścili się w wymaganych dostawach. — Rząd Narodowy przeznacza fundusze na zakupowanie produktów potrzebnych do zaopatrzenia Magazynów, których wprost od Was nabycie zapewnia oszczędność dla Skarbu, a natychmiastne płacenie postawia Was w możności załatwiania potrzeb Kraiu, które tym sposobem zaspakaiac iesteście w stanie.

Wiadomy dobrze chęci Obywateli Woiewództwa Sandomierskiego, pewny iestem umiarkowanych cen, iakie w spieniężeniu ziemiopłodów, przy uwadze na mnogie w terażniejszych okolicznościach, wydatki Kraiu żadać mogą.

W moc zlacenia JWgo Jeneralnego Intendenta Woyska, z dnia 23. Kwietnia Nro. 1.908. wzywam Ich, aby wprost do mnie, lub też do Kommissarzy Obwodowych z chęcią sprzedarzy, wymienisząc gatunek zboża, ilość iego, tu-

dzież żadaną cenę, która jednak średnicy z miesięcznych targów Stolicy Woiewództwa i Miast Obwodowych przewyższać nie może; zgłosić się zechcieli.

Radom dnia 27. Kwietnia 1831 r.

Januszewicz.

Sekretarz Jny R. Roszkowski.

Wydział i Sekcyja Skarbu Nro. 14,140.

KOMMISSYA WOJEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Ponieważ lud wyznania Mojżeszowego, mimo dobrodzieystw iakich na ziemi Polskiej doznaie, nawykły do uszczuplania różnemi sposobami dochodów Skarbowych szczególniej też Koszernego, a korzystając z terażniejszych wojennych okoliczności, do tego stopnia daie dowody nieprzychylności dla dobra Narodowego, że w wielu miejscach zwłaszcza też po Wsiach i mniejszych Miastach zamieszkały, zaprzestał prawie zupełnie opłacać podatku Koszernego, którego przynajmniej według zawartych umów lub układów, tudzież na zasadzie własnego przekonania uiszczający powinien; po większych zaś Miastach, gdzie w miejscu Dzierżawca okręgowy lub Manipulant jest ustanowionym, i gdzie lud starozakonny poiedynczo, za zarznięciem każdej sztuki drobiu, lub zakupieniem potrzebnego mięsiwa, lubo należny podatek zdaie się opłacać, wszelakoż doświadczenie naucza, że przez związki niektórych Dozorów Bóżniczych, Rabinów, Duchownych i kontrybuentów w ogólności, a dążność każdego kontrybuenta w szczególności, już to przez zobowiązanie się niepożywania mięsa koszernego, już też przez łączenie się wzajemnie do uskutecznienia nadzwyczajnych i gwałtownych nawet defraudacyi; ustanowionych przez Rząd Dzierżawców, na niemożność opłacania Skarbowi Narodowemu przynależnych rat, a tem samem tenże Skarb publiczny na zawód w wyrachowanych źródłach dochodu widocznie wystawiać usiłują, przez takie zaś postępowanie lud starozakonny, który nie wspiera osobiście dzisiejszemu sprawy Narodowej, unikając nadto ponoszenia ciężarów pieniężnych publicznych, okazuje się być przeciwnym dobru powszechnemu i ogólnemu sprawie Narodu. — W zamiarze więc powściągnięcia tak wielkich nadużyć, iak równie celem postawienia Dzierżawców przez Rząd ustanowionych w możności regularnego uiszczania się z należnych rat miesięcznych do Skarbu tyle obecnie mnogimi wydatkami obciążonego, Kommissya Woiewódzka następujące wydaie rozporządzenie:

1. W miejscach, gdzie podatek Koszerny przez układy lub rozkłady na familie nie był dotychczas pobieranym, Dzierżawcy podatku Koszernego oraz Dozory Bóżnicze łącznie z delegowanymi Synagogi, dla zapewnienia

stałego wpływu rzeczonoego podatku, ułożą natychmiast rozkład szczegółowy takowego na familie (wyiawszy rzeczywście ubogich) w wysokości odpowiedniej nie tylko summie do Skarbu płaconej, lecz i nakładom przez Dzierżawcę ponoszonym, tudzież z ściśłym zastosowaniem ciężaru do zamożności i rzetelnego stanu kontrybuentów, a następnie rozkład takowy w iednym egzemplarzu Urzędowi Muncypalnemu a w drugim Urzędowi Skarbowemu właściwego okręgu, celem dopilnowania wspólnie z Dzierżawcą wpływu w terminie oznaczonym, zaraz i bez najmniejszej straty czasu doręczyć są obowiązani.

2. Ponieważ w miejscach, gdzie wszelkie układy iakie Dzierżawcy i Podzierżawcy o opłatę podatku Koszernego na czas od 1. Stycznia 1831 r. z kontrybuentami zawarli, w swęj mocy nadal pozostają; dla zapewnienia więc im wpływu regularnego tak umówionej należności miesięcznych, które do dnia naydälęj osmego każdego Miesiąca (o ile się to umowom zawartym nie sprzeciwia) kontrybuenti opłacać Dzierżawcom powinni, Kommissya Woiewódzka wkłada obowiązek dopilnowania tego, nie tylko na członków dozorów bóżniczych właściwego okręgu, ale nawet na Kommissarzy Obwodowych i na Urzędy Muncypalne tudzież Skarbowe, którym dopilnowanie uiszczania się regularnego przez Dzierżawców Skarbowi iako i przez kontrybuentów Dzierżawcom niniejszem porucza.
3. Celem wysledzenia stanu tegoż podatku i iego zaległości w miejscach, gdzie podatek ten od 1. Stycznia r. b. dotąd, sposobem zwyczajnym administracyi czyli manipulacyi był pobieranym, Urząd Muncypalny łącznie z Skarbowym (gdzie tego Dzierżawcy domagać się będą) zażądają od ustanowionego Dzierżawcy, oraz od dozorów bóżniczych, Rabina i Duchownych wskazania sobie liczebnie i imiennie Rzezaków w całym okręgu dzierżawy będących i rzezią trudniących się; — Rzezaków tych Urzędy Muncypalne i Skarbowe protokółarnie przesłuchają iaką ilość i iakiego gatunku bydła oraz drobiu niemniej dla kogo od dnia 1. Stycznia r. b. aż dotąd na koszer zarznięli, poczem w obecności ustanowionego Dzierżawcy odebraną być powinna od tychże Rzezaków na rzetelność ich zeznań przysięga przez Rabina w właściwym Sądzie lub w Bóżnicy według dotychczasowych przepisów, ieśliby Dzierżawca tego żądał, wykonaną być mającą, a następnie wysledzona tym sposobem zalegająca opłata, od kontrybuentów dla Dzierżawcy naypóźniej w dniach 7miu winna być ściągniętą, po potrąceniu wszakże tego, coby Dzierżawcom opłaconem już było. (1*)

4. Podobna przysięga na żądanie Dzierżawców, Poddzierżawców lub ich Manipulantów, odbierana być ma od kontrybuentów miejskich i wiejskich o defraudacye podatku Koszernego podeyrzanych, a to celem wykrycia i ściągnięcia przypadających za skonsumowane przez nich mięsiwa lub drobie, opłaty. — Gdyby zaś Dzierżawcy, Poddzierżawcy, lub ich Manipulanci, z uwagi na miejscowe stosunki kontrybuentów z Rabinem, żądali, iżby przysięga od Rzekaków i kontrybuentów przez Rabina obcego Miasta odebrana była, w ówczas Rabin przez tychże Dzierżawców, Poddzierżawców lub ich Manipulantów wskazany, kosztem Gminy sprowadzony być powinien. Nadto, celem zapobieżenia, ażeby Rabini, którym powierzone jest odbieranie przysięgi od kontrybuentów, przeciwnem w téj mierze postępowaniem nie wzięli się czynić jakowego zamachu z uszczerbkiem Koszernego podatku. — Ciż Rabini, ile razy Dzierżawca wymagać tego będą, powinni stosownie do trwających przepisów wykonać w właściwym Sądzie lub Urzędzie Muncypalnym w obecności Dzierżawców przysięgę na rzetelność swego działania.

5. Dla osiągnięcia istotnego celu dla którego zamierzone jest wykonywanie przez Starozakonnych kontrybuentów przysięgi oczyszczających na to, że nie używają lub nie użyli mięsa i drobin koszernego bez opłaty podatku, a tem samem, że niedopuszcili się jakimkolwiek bądź sposobem defraudacyi rzeczonego podatku, Kommissya Woiewódzka stanowi: iż każdy kontrybuent powołany przez Dzierżawcę do wykonania przysięgi, a posiadający swą rodzinę, familią i domowników, obowiązany jest w tejże przysiędze zaręczyć oczyszczenie się z zarzutu defraudacyi, nie tylko względem siebie samego, lecz i wszystkich swéj rodziny, famili i domowników osób, niemniéj, że przysięga ta w obec familii, rodziny i domowników kontrybuenta wykonaną być powinna.

6. Urzęda Muncypalne wspólnie z Urzędami Skarbowymi po Miastach, oraz Wóyci Gmin po Wsiach, zaraz po odebraniu niniejszego rozporządzenia, w następnym zaś czasie, zaraz w dniu 15. każdego Miesiąca, zawezwą zamieszkałych pod ich Władzą kontrybuentów, do legitymacyi, jak dalece w opłacie podatku Koszernego uścili się; poczem, tak Dozorem Bóżniczym w ogólności, iako też kontrybuentom każdej Gminy w szczególności zapowiedzą protokółarnie, że jeżeli w ciągu dni 7miu zaległości tego podatku Dzierżawcom nie opłacą, w takim razie na koszt Gmin zesłani zostaną przez Kommissyą Woiewódzką delegowani z pomocą Woyskową

do wyeksekwowania zaległości, dla tego więc kontrybuentci w ciągu najpóźniéj trzech dni z długów uiszczać się powinni, a Urzęda Muncypalne i Skarbowe tudzież Wóyci Gmin nie tylko dopilnować tego są w obowiązku, lecz niemniéj czuwać, iżby zaległości przez kontrybuentów uiszczane w ręku Dzierżawców, Poddzierżawców lub ich Manipulantów, bez poprzedniego uiszczenia raty do Skarbu, niepozostawały, ale owszem iżby też raty natychmiast i w terminie właściwym co miesiąc regularnie do Kassy Skarbowéj wnoszone były, z kąd wynika, że wrazie konieczny potrzeby wolno im iest razem i wspólnie pobór zaległości, z Dzierżawcami, Poddzierżawcami, lub ich Manipulantami dopełniać od wszystkich kontrybuentów.

7. Ustanowiony Dzierżawca podatku koszernego, tudzież członkowie dozoru bóżnicznego właściwych okręgów, w imieniu wszystkich kontrybuentów stać się solidarnie odpowiedzialni za całość i regularność wpływu podatku koszernego, a zatem, i jeśli będą czynić iakąkolwiek zwłokę w wykonaniu niniejszego rozporządzenia i skutku iego punktualnie pilnować nie będą, w takim razie naglani będą bez żadnego względu wszelkiemi naysurowszemi środkami exekucyi lub sekwestracyi iako dłużnicy, a oprócz tego iako niechętni i swem postępowaniem przeciwni ogólnéj sprawie Kraiu, za pośrednictwem Władz wyższych Rządowi Narodowemu przedstawieni zostaną. Na wypadek więc potrzeby użycia środków exekucyjnych lub sekwestracyjnych, Urzęda Muncypalne i Skarbowe niniejszem do tego są raz na zawsze upoważnionemi.

8. Celem wprowadzenia odtąd podatku Koszernego w należyłą i ściłą kontrolę, Kommissya Woiewódzka nakazuje Urzędowi Skarbowemu, ażeby na każde piśmienne lub ustne żądanie Dzierżawcy, Poddzierżawcy lub ich Manipulanta, nayscisleysze przedsiębrały i dopełniały rewizye, a na wypadek odkrycia defraudacyi, w miarę ujętego obiektu, defraudanta oraz pomocników iego do natychmiastnego złożenia w depozyt swego Urzędu tak zdefraudowanego podatku i przepisanej kary, wszelkiemi środkami exekucyjnymi zagnęły, do uzupełnienia zaś tego wszystkiego Kommissarz Obwodowi, Urzęda Muncypalne i Wóyci Gmin nayskuteczniejszą i niezwłoczną pomoc udzielać powinni.

9. Dla uniknienia naprzyszłość zawodu w opłacie rat dzierżawnych podatku koszernego, obowiązkiem będzie każdego Dzierżawcy podawać wcześnie miesięczne delaty Urzędowi Muncypalnym i Skarbowym do exekucyi, lub

żądać odbioru przysięgi od kontrybuentów którzy w układy ogólne za czas od 1. Stycznia r. b. dotąd upłyniony przez upór nie weszli, i od Rzeźników, niemniéj dla zarządzenia i popierania w czasie następnym exekucyi ogólnéj należności z podatku koszerne; tak, iżby naydaléj z dniem osmym każdego Miesiąca z góry, rata za tenże Miesiąc do Kassy Głównéj odesłaną była, i w terminie tym Dzierzawca miejscowym Urzędowi Muncypalnemu oraz Skarbowemu kwitem Poczty z odesłanych do teyże Kassy pieniędzy, lub formalnym kwitem Kassy Głównéj w następnych 48. godzinach wylegitymować się był wstanie, po upływie bowiem tego terminu Urzęda Muncypalne i Skarbowe, Dzierzawców natychmiast exekwować z własnego ich majątku powinni.

10. Urzęda Muncypalne, Skarbowe, Kommissarze Obwodowi i Wóyci Gmin, wraze zgłaszania się Dzierzawców, Poddzierzawców lub ich Manipulantów o wszelką pomoc z trwającymi dotąd przepisami zgodną, a szczególniéj o pomoc exekucyjną dla ściągnięcia zaległości lub złożenia wymaganéj od kontrybuentów przysięgi, takową pomoc natychmiast dodać w każdym razie powinni.

11. Że zaś doświadczenie przekonało, iż niektórzy Kommissarze Obwodowi, Urzęda Muncypalne i Skarbowe, tudzież Wóyci Gmin, częstokroć pod różnemi pozorami wymówki i zwłoki, uchylają się od zadość czynienia żądaniom Dzierzawców podatku koszerne i ich Manipulantów, czem przyczyniają się wiele do upadku rzeczzonego dochodu i ośmielają swém obojętnem postępowaniem kontrybuentów do lekceważenia Postanowień Rządowych w tem przedmiocie wydawanych; Kommissya Woiewódzka przeto, na wypadek zanieśionego nietylko o to z strony Dzierzawców zażalenia, lecz nadto w takim zdarzeniu, gdyby Dzierzawcy należności Skarbowych regularnie nie wnosili, niemniéj gdyby ciż Dzierzawcy a następnie Skarb publiczny z winy Urzędników lub iakiegokolwiek bądź z ich strony zaniebania pomocy, i w wykonaniu niniejszego Urządzenia, szkodę ponosił; każdy iakiegokolwiek bądź stopnia Urzędnik Policyjno-Administracyjny i Skarbowy, mianowicie: Kommissarze Obwodowi, członkowie Rad i Urzędów Muncypalnych, Exaktorowie i Oficjaliści trudniący się kontrollą handlu, tudzież Wóyci Gmin, oprócz wynagrodzenia szkód złąd wynikłych z własnych majątków i funduszków, do osobistéj odpowiedzialności i przykładnéj kary bezwzględnie pociągniętemi i wyższéj Władzy doniesionemi zostaną. — Nakoniec:

12. Ponieważ każdy Dzierzawca przez Rząd ustanowiony nabył tych samych praw iakieby Skarbowi służyły gdyby się bezpośrednio trudnił wybieraniem i dozowaniem podatku koszerne, dla zabezpieczenia przeto tymże Dzierzawcom spokojnego poboru rzeczzonego podatku, tudzież celem postawienia ich w możności dokładnego urządzenia sobie dozoru podatku tego, Kommissya Woiewódzka nakazuje Urzędowi Muncypalnemu, iżby domy Dzierzawców, Poddzierzawców lub ich Manipulantów, w których się pobór dochodu koszerne odbywa, a które Herbami Narodowymi zaopatrzone być powinny, tak iak domy Exakcyów Skarbowych, od kwaterunku wojskowego wolnemi czyniły, osoby zaś Dzierzawców, Poddzierzawców, ich Manipulantów i Rewizorów, których rzetelną Listę każdy Dzierzawca właściwemu Kommissarzowi Obwodowemu tudzież miejscowym Urzędowi Muncypalnemu i Skarbowemu w miarę istotnéj potrzeby ułożoną podać, oraz Listami wierzytelnymi zaopatrzyć powinien, od osobistych zatrudnień straży miejscowéj iako zajętych poborem i dopilnowaniem Skarbowego dochodu, zupełnie uwolniły.

Ścisłe wykonanie niniejszego Rozporządzenia przez tych do których się stosnie, niemniéj bliższe dopilnowanie skutku onego, Rewizorom Woiewódzkim iako mającym nadzór wszystkich dochodów Skarbowych, Kommissya Woiewódzka iak najmocniéj poleca.

Radom dnia 22. Kwietnia 1851 r.

Prezes Januszewicz.

Sekretarz Jiny R. Roszkowski.

Wydział Skardu Sekcyja Dóbr Nro. 12,043.]

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Na mocy Reskryptu Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu z dnia 17. Listopada r. z. Nro. 84,894. podaie do publicznéj wiadomości, iż następujące Dobra i pomniejsze realności od dnia 1. Czerwca b. r. w drodze publicznéj licytacji w Woiewództwie Sandomierskiem wydzierzawione będą w terminach i od summ poniżej wyszczególnionych iako to:

w dniu 5. Maja 1851 r.

1. Ekonomia Kunów pro 1831/37.	—	Złp. 26,192. gr. 23.
2. Dobra Pękostawice detto	—	„ 5,456. gr. 17.
3. Wóytostwo Pękostawice detto	—	„ 1,563. gr. 21.
4. Prokustodia fundi Piekary detto	—	„ 1,184. gr. 19.
5. Kanonia fundi Piekary detto	—	„ 458. gr. 10.

w dniu 6. Maia 1831 r.

6.	Mostowe w Przedborzu pro 1831/37.	—	Złp.	2,140.
7.	Propinacya Starościńska w Opocznie pro 1831/37.	„	10,810..	
8.	Lokale w Zamku Opoczyńskim	detto	„	1,006..
9.	Wóytostwo w Wilczkowicach	detto	„	1
10.	detto w Polanach	detto	„	
11.	detto w Cisowy	detto	„	
12.	detto w Olszownicy	detto	„	

w dniu 7. Maia 1831 r.

13.	Wóytostwo w Reiowie pro 1831/37..			
14.	Łąki w Berezowie	detto	—	Złp. 288. gr. 24.
15.	Łąki w Goździe	detto	—	„ 109. gr. 14.
16.	Łąki w Starachowicach	detto	—	„ 243. gr. 5.
17.	Łąka w Michałowie	detto	—	„ 113. gr. 15.
18.	Łąki w Wzdole pro 1831/33..		—	„ 38. gr. 8.
19.	Łąki w Siekiernie	detto	—	„ 3. gr. 22.
20.	Łąki w Miechowie	detto	—	„ 44. gr. 15.

Każdy więc pretendent chęć licytowania powyżey wymienionych Dóbr i dochodów mający, opatrzoney w kwalifikacyą Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24. Stycznia 1818 r. przepisana, niemniéy w gotowiznę $1/4$. części summy dzierzawnéy wyrównywaiące, zechce się stawić w Biórze Kommissyi Woiewódzkiéy w Radomiu na terminach oznaczonych, gdzie także o warunkach licytacyinyh i stanie Dóbr w każdym czasie może po-wziąć informacyą.

Radom dnia 10. Kwietnia 1831 r.

Przes Januszewicz.

Sekretarz Jlny. R. Rószkowski

DODATEK